

Kisbolgogasszony

(szeptember 8.)

Mik 5,2-5a

Ő maga a béke

Ezért elhagyja őket az Úr, míg nem szül, akinek szülnie kell, és testvéréhez, Izrael fiához vissza nem tér a maradék. Föllép és legelteti nyáját az Úr erejében, az Úrnak, az ő Istenének fenséges nevében. Letelepedhetnek, mert hatalmát kiterjeszti egészen a föld határáig. Ő maga a béke lesz. Megszabadít minket Asszíriától, ha betör országunkba, és határainkat tiporja.

Mikeás könyve a Bibliában található tizenkét kisprófétákhoz tartozó könyv. A próféta nevének jelentése: kicsoda, vagy ki hasonló Jahvéhoz? Ismeretünk szerint Moresetből származott, mely Jeruzsálem közelében van. Működésének idejét illetően megosztottak a kutatók, egyesek szerint Kr. e. 774 és 716 között prófétálhatott, míg mások ezt 733 és 701 közé teszik. Kortársai voltak Jótám (756-741), Akház (741-725) és Ezékiás (725-697) uralkodók.

A szerzőt felháborították Szamaria és Jeruzsálem társadalmi igazságtalanságai, az előkelők romlottságai és visszaélései. Erkölcsi feddésében az Isten előtti alázatot, a szeretetet és az erkölcsi elveket hangsúlyozta. A bűnösöket szókimondóan megnevezi: vezetők, bírák, papok és próféták. Ők a formális vallási cselekedetek által hamis biztonságérzetet táplálnak a népben és Jeruzsálem lakosaiban. A könyv közepén a Dávid-hagyományt említi és egy eljövendő uralkodót, aki Betlehemből fog származni és Jahvét fogja képviselni. Ezt a szöveget messiási szöveggként tartották számon az Újszövetségben (Mt 2,6). Jahve erejével fog uralkodni, megtestesíti a békét, amely új kezdet lesz.

A jelen szövegben az Efrata és a Betlehem szavak szinonimáknak tekinthetők, mint ahogyan Izáj és Jessze is ugyanannak a névnek két különböző változata a Bibliában. Aki szül a szövegben, az a királynak, az Újszövetségben pedig a Messiás anyja, és akit szül, az egy „pásztor messiás” alakkal azonosított személy. Mivel a 23. zsoltár a pásztorfejedlemmel korábban is magát Jahvet azonosította, így a tulajdonság előbb az ideális királyra, később a messiásra hagyományozódott. Annál is inkább mert az igazi királynak az a feladata, hogy békét

teremtsen a népe számára. Ez a béke azonban ideális esetben soha sem csak politikai békét jelentett, hanem Isten és népe békés viszonyának megteremtését. A békének tehát volt természetfeletti vonatkozása, melyet viszont csak a messiás tudott megteremteni.

A szöveget olvasó Jézus-követők Mesterük tevékenységében ismerték fel ennek a feladatnak a beteljesedését. Ez nemcsak passzív felismerés volt, hanem ők maguk is igyekeztek ennek a feladatnak megfelelni. A béketeremtés ezért alapvetően keresztény feladat lett. Semmilyen konfliktust és ellentétes nézetet nem lehet hatékonyan feloldani, csak előzetes béketeremtés után. Ha a konfliktusokat az ellentétek szítására használják, abból vég nélküli háborúk lesznek. Ezért a politikai konfliktusok lezárását vezénylő politikusok is időről időre pozitív személyiségeknek tűnnek. Hát még azok, akik ezt a békét képesek megőrizni évtizedeken keresztül! Az igazi béke azonban nem egy országban vagy a harcoló felek között teremődik meg, hanem az ember szívében. Az a vezető, aki a saját szívében nem tud békét teremteni, képtelen ezt alattvalóira sugározni. A béketeremtést mindig saját magunkon kell kezdeni. Ezért boldogok a békességesek a hegyi beszéd mondásai szerint. Ez ugyanis Isten ígéjének és életem értelmének egy megértési szintje. Valami olyan állapot, amely feltétele minden lelki, testi, gazdasági és politikai építkezésnek. Jézus minden konfliktusában, még haláltusájában is maga volt a béke. Küldetések sokaknak hozott békét, mint ahogyan a nevében munkálkodók is a béke emberei.